

Bilag til f. t. l. vedr. straffeloven og udlændingeloven

stemmelse i § 7, stk. 3, kunne have betydning i relation til straffastsættelsen. Efter bestemmelsen i straffelovens § 10, stk. 2, kan der således i tilfælde omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, ikke idømmes strengere straf end hjemlet ved gerningsstedets lovgivning. En anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at der til brug for den sag, der behandles her i landet, indhentes oplysninger om lovgivningen i gerningslandet. Spørgsmålet om forholdet til § 10, stk. 2, er nærmere er behandlet nedenfor under pkt. 7.

4. Spørgsmålet om, hvor den tilsigtede fravigelse af kravet om dobbelt strafbarhed bør placeres

4.1. Som anført indebærer forslaget, at det generelle princip i straffelovens § 7 om dobbelt strafbarhed som betingelse for dansk straffemyndighed i forhold til udlændingshandlinger fraviges for så vidt angår kvindelig omskæring.

Som begrundelse for denne særlige fravigelse af kravet om dobbelt strafbarhed i relation til kvindelig omskæring er det i bemærkningerne til lovudkastet anført, at kvindelig omskæring er en alvorlig forbyrdelse mod piger og unge kvinder, og at der er en særlig risiko for, at forbudet mod omskæring bliver omgået ved, at indgrebet mod forældres eller andre herboende personers medvirken foretages under kortvarige ophold hos familie mv. i et land, hvor omskæring ikke er strafbart. Det er endvidere anført, at det må antages, at den forebyggende oplysningsindsats over for de berørte befolkningsgrupper her i landet vil kunne understøttes væsentligt, såfremt det i lovgivningen klart markeres, at forbudet mod kvindelig omskæring ikke kan omgås ved at sende pigen eller den unge kvinde til udlandet for at få indgrebet foretaget dér.

Det fremgår, at Justitsministeriet har overvejet, om dansk straffemyndighed i forhold til omskæring foretaget i udlandet i stedet burde tilvejebringes gennem en ændring af straffelovens § 8, nr. 2 eller 3. Fælles for disse bestemmelser er, at de gælder for handlinger foretaget uden for den danske stat, uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme.

Efter den gældende bestemmelse i § 8, nr. 2, straffes i Danmark bl.a. den, der i udlandet krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet. Justitsministeriet har overvejet, om sikringen af dansk straffemyndighed i forhold til kvindelig omskæring foretaget i udlandet eventuelt kunne ske

ved, at der i § 8, nr. 2, gøres en tilføjelse om, at en sådan forpligtelse f.eks. omfatter forældres pligt til at beskytte deres børn mod vold og anden krænkende behandling. Justitsministeriet kan imidlertid ikke gå ind for en sådan løsning. Der henvises herved til, at en sådan lovændring kun ville omfatte forældremyndighedens indehavere, men derimod f.eks. ikke andre familie-medlemmer mv., som medvirker til en omskæring. Endvidere henvises der til, at en ændring, der bygger på den generelle omsorgspligt efter forældremyndighedslovens § 2, ville indebære en bredere, men samtidig noget ubestemt afgrænsning af dansk straffemyndighed, fordi der vil kunne være tvivl om den konkrete rækkevidde af omsorgsplikten i forskellige situationer.

Efter straffelovens § 8, nr. 3, hører handlinger begået uden for folkeretligt anerkendt statsområde under dansk straffemyndighed, hvis handlingen krænker nogen, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, og handlingen kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder. Dette såkaldte passive personalprincip, hvor der lægges vægt på den forurettedes – og ikke gerningsmandens – tilhørsforhold til Danmark, er således begrænset til handlinger, der begås uden for folkeretligt anerkendt statsområde. Det fremgår, at Justitsministeriet har overvejet spørgsmålet om en udvidelse af det passive personalprincip i forhold til kvindelig omskæring, men at man er afstået fra at stille forslag herom under henvisning til, at udvidelsen af dansk straffemyndighed i denne sammenhæng bør være rettet mod handlinger, som foretages af personer med tilknytning til Danmark.

4.2. Som det fremgår, har forslaget ikke til formål at ændre betingelserne for dansk straffemyndighed i de tilfælde, der allerede i dag er omfattet af straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2. Forslaget har på dette punkt alene til formål at gøre det muligt at straffe danske statsborgere og herboende udlændinge i de tilfælde, hvor den gældende bestemmelse i § 7, stk. 1, nr. 2, som følge af kravet om dobbelt strafbarhed ikke hjemler dansk straffemyndighed i forhold til kvindelig omskæring, der foretages i et land, hvor det er straffrit.

Jurisdiktionsudvalget kan tiltræde, at en udvidelse af dansk straffemyndighed med henblik på opfyldelsen af det nævnte formål bør ske i tilknytning til det aktive personalprincip i straffelovens § 7, og at en udvidelse gennem ændringer af jurisdiktionsreglerne i straffelovens § 8, nr. 2